

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 919/2024
14.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Наташа Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гжрр 236/22 од 03.11.2022. године, исправљеног решењем истог суда Гжрр 236/22 од 21.02.2023. године, у седници одржаној 14.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гжрр 236/22 од 03.11.2022. године, исправљеног решењем истог суда Гжрр 236/22 од 21.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гжрр 236/22 од 03.11.2022. године, исправљеног решењем истог суда Гжрр 236/22 од 21.02.2023. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Лесковцу Прр1 938/20 од 22.10.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете исплати неисплаћени износ од 103.822,56 динара утврђен у поступку стечаја Ст 69/2010 који се води пред Привредним судом у Лесковцу са законском затезном каматом од 22.10.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка од 49.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гжрр 236/22 од 03.11.2022. године, исправљеним решењем истог суда Гжрр 236/22 од 21.02.2023. године, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију и допуну ревизије због битне повреде одредаба

парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају тужилац је изјавио посебну ревизију против другостепеног решења о трошковима којим је преиначено решење о трошковима садржано у првостепеној пресуди. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, нити постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Осим тога, битне повреде поступка не представљају дозвољен ревизијски разлог.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, то је ревизија недозвољена и по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изложеног, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**